

# Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:  
Gorica, Riva Piazzutta štev. 18  
Poduredništvo:  
Trst, Vicolo delle Rose štev. 7

Polletna naročnina . . . Lir 800  
Letna naročnina . . . Lir 1.500  
Letna inozemstvo . . . Lir 2.500  
Poštno ček. račun: štev. 24/12410

Leto X. - Štev. 15

Gorica - četrtek 10. aprila 1958 - Trst

Posamezna številka L 30

## Ljubezen do domovine in kristjani v nauku Pija XII.

Zadnji čas so razni slovenski časopisi zopet iznesli očitke na račun nekaterih slovenskih katoličanov, da so narodni izdajalci in podobno, ker so glede prihodnjih volitev izrazili misli, ki niso v skladu z uradno linijo, ki jo hočejo na vsak način vsiliti vsem zamejskim Slovencem. Tem »očitarjem« in drugim v pouk prinašamo glavne misli iz govora sv. očeta Pija XII. romarjem iz dežele Marche v srednji Italiji. V tem govoru sv. oče obravnava ravno vprašanje odnosov kristjana do domovine.

### LJUBEZEN DO DOMAČJE

1. Vsak človek se predvsem čuti povezanega s svojo ožjo domačijo, z vasjo ali z mestom, kjer se je rodil in kjer je zrastel, z navadami in z običaji tamkajšnjih ljudi. Je li to prav? Pij XII. odgovarja: »Dajemo vam svoj očetovski pozdrav in vam čestitamo zaradi vaše upravičene navezanosti na vašo zemljo, njene vrednote in njene običaje.« Nikomur ni torej nečast, če cenil krajevne običaje in navade, če je nanje navezan in če jih hoče ohraniti. Nasprotno, bilo bi grdo in škodljivo, če bi domače lepe navade brez potrebe uničevali in opuščali, kakor so to delali pri nas v letih pred drugo vojno, ko se je zdelo, da se mora vse romanizirati in uničiti vse ono, kar je bilo pristno domačega v cerkvi in zunaj cerkve. Čas je, da s tem prenehamo in gojimo vse, kar je lepega v naših navadah in običajih.

### POMEN DEŽEL

2. V Italiji se v zadnjih letih zelo veliko razpravlja o pomenu in koristi dežel. Nekateri so zanje, drugi so jim pa z vsemi močmi nasprotni. Krščanska demokracija ima ustanovitev dežel v svojem programu, načelo dežel so sprejeli med ustavno določila, vendar te določbe niso še izpeljali prav zaradi ostrega nasprotovanja. Sv. oče je tudi glede tega zavzel jasno in načelno stališče: »Dežela je brez dvoma ena izmed velikih ustanov, ki so v raznih državah nastale bolj po silil razmer kakor po svobodni volji ljudi. Dežela ima torej neko svojo vrednost, ko jo je treba ohraniti in v kolikor je mogoče, tudi pomnožiti. Dežela pomeni najprej neko sorodnost krvi, kajti ljudstva navadno ustanavljajo družine tam, kjer živijo. Ker je pa dejstvo, da človek podeduje s svojim telesom vrsto nagnjenj, ki jih duša more sicer svobodno preoblikovati, vendar ostanejo žive v tolikih oblikah, sledi, da vaši predniki živijo v vas, to je v vaših določenih lastnostih.

V deželi se izraža tudi vrsta duhovnih vrednot, pretekle slave na bojnem in literarnem, na znanstvenem in umetniškem polju. Poleg tega je še toliko drugih vrednot nadnaravnega reda, ki so povezane z deželo...«

Ni torej dvoma, da je načelno gledano dežela ustanova, ki ima vso pravico do obstoja, ker je potrebna kot srednica med državo in vasjo, ter kot varuhinja tolikih duhovnih, naravnih in nadnaravnih vrednot.

### LJUBEZEN DO DOMOVINE

3. Tu je prešel sv. oče na vprašanje odnosa do domovine. »Danes srečamo ljudi, ki se nekako boje, pokazati svojo posebno vdanost domovini. Kakor da bi ljubezen do lastne zemlje morala nujno pomeniti zaničevanje tuje; kakor da bi naravna želja, videti domovino lepo, cvečasto na znotraj, spoštovano in ugledno na zunaj, bila nujno povezana s sovraštvom do drugih narodov. So tudi takšni, ki se celo izogibljajo besedi »domovina« in jo nadomeščajo z drugimi izrazi, češ da so bolj primerni za sedanje čase.

Gotovo, treba je priznati, da ni zadržaj med znamenjem izredne zmedenosti duhov prav to zmanjšanje ljubezni do domovine, do te velike družine, ki vam jo je dal Bog...«

Ljubezen do domovine je po nauku papežev moralna dolžnost, ki pa pri kri-

stjanu ne sme nikoli preiti v sovraštvo in zaničevanje tuje domovine in tujih narodov. Vsakdo ima dolžnost svoje ljubiti in tuje spoštovati. Ljubiti mora svojo domovino in vse, kar je z njo v zvezi: svoj materin jezik, svoje ljudstvo, njegovo zgodovino, njegova izročila, njegovo duhovno in moralno blagostanje. Iz ljubezni izvira dolžnost dela in žrtve za to, kar ljubimo, spoštovanja in zvestobe, obrambe in zagovora. Zatorej moramo vsak za svojo domovino delati, se žrtvovati, jo spoštovati, ostati ji zvesti, jo brniti in zagovarjati.

### LJUBEZEN DO CERKVE

4. Pri vsem tem se pa ljubezen do domovine ne sme izroditi v pretirani in škodljivi nacionalizem, opozarja sv. oče. »Da to ne postane, morate zreti preko vaše lastne domovine na vesoljni svet. Toda en sam način je, da zremo na svet in ostanemo zvesti ljubezni do dežele in domovine; treba je, da se zavemo neke višje resničnosti, to je Cerkve. Treba je, da smo njeni živi člani.

Naj bodo živi člani Cerkve posamezniki. Ti naj vse podredijo temu, da ohranijo in pomnožijo božjo milost. Naj bodo pri-

pravljeni vse premagati, se izpostaviti tudi smrti, samo da ne izgubijo vere, da ne izgubijo milosti. Tako je napravila deklica Marija Goretti.

Naj bodo živ del Cerkve vaše družine... Naj bodo živ del Cerkve vaša mesta. V Italiji so nekateri, ki vpijejo, kakor da se bojijo, da bo krščanstvo vzelo Cezarju, kar je Cezarjevega. Kakor da bi ne bil ukazal Kristus dati Cezarju, kar je njegovega; kakor da bi ne bil eden glavnih naukov Cerkve pravilna in zdrava laičnost države; kakor da bi si Cerkev ne stalno prizadevala, držati ločeni, a obenem združeni po zdravih načelih obe oblasti; kakor da bi se ne bilo zgodilo v zgodovini, da sta se obe ti dve počeli, sveta in svetna, najbolj pomešali ravno takrat, ko se je velik del vernikov ločil od Cerkve (to je v dobi protestantizma). Mesta bodo živ del Cerkve, če bodo njih občani, njih družine, vse njih ustanove in skupnosti živele od Kristusovega nauka, ki je ljubezen do Boga in bližnjega,« je zaključil sv. oče.

Ravno z ozirom na tak nauk Cerkve o ljubezni do naroda in do domovine, ki ne sme izgubiti z vidika širši pogled na Cerkev in na svet, če hoče, da bo prava ljubezen, so se omenjeni slovenski katoličani odločili za prihodnje volitve, kakor so se. To so storili v trdnem prepričanju, da ne more škodovati domovini in svojemu ljudstvu, kdor želi predvsem njegovo nadnaravno dobro.

## Cilji KPI in volilni programi

Propaganda za volitve je v teku. Vsak po svoje zvržoli, povečuje svoje zamisli in pobija nasprotnike. Tudi komunisti so izdelali svoj volilni program, in sicer že v januarju. V njem izvajajo naslednje:

V Italiji grozi nevarnost od strani Cerkve in duhovnikov. Vse bi radi imeli, vso oblast bi radi strnili v svojih rokah. Vatikan in škofje hočejo imeti v krščanski demokraciji absolutno besedo, da bodo lahko brez nadzorstva delali, kar bodo hoteli.

Tako trdijo komunisti in podtikajo Cerkev to, kar si sami želijo. V dvanajstih letih demokratske vlade v Italiji ni bila komunistom nikoli odvzeta tista svoboda, ki jo oni jemljejo vsem drugim povsod tam, kjer pride komunizem na oblast. Cerkev nima namena voditi državno življenje, pač pa hoče in zahteva zase svobodo, ki ji pritiče, da lahko nemoteno vrši svoje duhovno poslanstvo.

Komunistični program obsega poleg uvoda še 5 točk:

1) Najprej govori o »miru, neodvisnosti in varnosti države« in zagovarja prijateljstvo s Sovjetsko zvezo, a nič ne pove, koliko vojnih ujetnikov je ta že vrnila in koliko dolga misli odpustiti Italiji.

2) V 2. točki programa poudarja, da hočejo komunisti narediti Italijo »moderno državo, brez revščine, brezposelnosti in zaostalosti«. Kot bi delo državnikov vsa leta po vojni ne obstajalo v tem, da dvignejo Italijo iz ruševin! Komunisti bi res naredili prav nasprotno, porušili bi, kar je bilo do zdaj zgrajenega, O tem lahko pričajo narodi za železno zaveso.

3) Tretja točka napoveduje uvedbo razpoko v Italiji v nekaterih primerih.

4) V četrti točki programa se zahteva laična šola za obnovo italijanske kulture, to se pravi šola brez križa na steni, brez krščanskega nauka, brez Boga. In seveda ukinitve vseh zasebnih cerkvenih šol.

5) V zadnji točki si žele komunisti povezanost vseh socialističnih sil za zmago proletariata.

Takšen je v kratkih besedah program ital. partije, za katerega bodo glasovali oni, ki bodo dali svoj glas njej. Ali more reči katerokoli glasilo kake krščanske stranke, da je katoličan v vesti svoboden, da lahko glasuje za tak program v vseh njegovih točkah? In vendar vemo, da v teh programskih točkah ni obseženo vse, kar bi komunisti izpeljali, če bi zmagali. Zato: Ali je Novi list še krščanski, ko pravi, da je slovenski volivec prost, da lahko glasuje tudi za komunistično partijo?

Quo vadis, Slovenska krščanska soc. zveza!

### PRED DEJANSKIM ZACETKOM VOLILNE KAMPANJE

Rim — Agencija »Italia« — Po praznikih se bo v vsej Italiji dejansko in v celoti začela volilna kampanja. Doslej je ozračje navzlic zaostrenju polemike in razen nekaj nepomembnih primerov bilo mirno in vse je potekalo v največji svobodi, kar je bistvena značilnost volilnih bojev v Italiji zadnja leta.

V letošnji volilni borbi bo Krščanska demokracija prvič nosila brez zaveznikov težo polemike proti vsem drugim strankam. Ta stališče večinske stranke se ni spremenilo: kakor pravijo njeni poglavitni zastopniki, pobija napade svojih bivših zaveznikov, toda svoj boj usmerja v glavnem proti komunizmu in proti njegovim priložnostnim ali stalnim podpornikom.

Na temelju izkušenj iz zadnjih petih let večinska stranka govori volivcem približno takole: pretekla zakonodajna doba je bila težavna zaradi pomanjkanja stalne večine; torej je zdaj potrebno povečati število mest KD v parlamentu, da bo lahko prišlo do stalnih in uspešnih vlad. To je glavno zdravilo proti nevarnostim komunizma in pripomoček za zdrav demokratski napredek.

Za soboto 12. aprila je v Rimu napovedano veliko zborovanje K.

## Mirovna ofenziva Hruščeva

V zadnjih mesecih smo bili vajeni, da so kar deževala pisma in poslanice z vzhoda proti zapadu. Večina teh pisem je ostalo brez odgovora, ker zapad ni verjel v njih odkritost. Ko se je Hruščev polastil doma predsedstva vlade in obenem ohranil položaj tajnika komunistične stranke, je tako postal dejansko gospodar položaja v Sovjetski zvezi. Prav pred prazniki je Hruščev poslal na zapadni svet poziv in obvestilo, da so v Sovjetski zvezi sklenili prenehati z atomskimi poizkusi in naj jim sledi tudi zapad, zlasti ZDA. Mirovna ofenziva po pismih, ki jih pošilja Hruščev pa je v velikem nasprotju z vsem tem, kar je Hruščev povedal madžarskim delavcem prav v teh dneh, ko se je mudil na Madžarskem. Na eni strani prizadevanja za mir in lep obraz, na drugi strani pa ščuvanje.

### HRUŠČEV NA MADŽARSKEM

Na Madžarskem se je več dni mudil na obisku sovjetski ministrski predsednik Hruščev. Hruščev je obiskal veliko tovarn in

ob vsaki priliki nagovoril delavce. Dovolil si je neverjetno veliko kritik, tako da je izgledalo, da je Madžarska prava sovjetska kolonija. Delavcem in komunistom je očital, da so se leta 1956 pustili izpeljati, da je nastala na Madžarskem revolucija in da so mnogi celo revolucionarjem priključili. Zagrozil je, da če bi se to še enkrat zgodilo, Sovjeti ne bi mogli več poslati svojih čet, da bi revolucijo zadušile. Surov nastop sovjetskih čet in njihov poseg v madžarske notranje zadeve pa je Hruščev opravičil tudi z argumentom: kaj pa so madžarske vojaške sile iskale leta 1943 pred Moskvo?

Teža obiska Hruščeva Madžari ne bodo zlepa pozabili.

### Malta in Commonwealth

Strateško pomembni mali otok v Sredozemlju, Malta, preživlja težko gospodarsko krizo. Otok je navadna britanska kolonija kot Ciper. Živi pa ta otok v velikem pomanjkanju. Malteški predsednik je zagrozil, da se bo otok postavil na razpolago onim zapadnim silam, ki bi bile voljne kriti gospodarski primanjkljaj. Maltežani se sicer ne morejo s silo upreti Londonu, kot to delajo Ciperčani. Seveda tudi London ne bo dovolil, da bi ga mala Malta ustrahovala. Tako bo najbolj verjetno ostalo le pri besedni hladni vojni.

### Upori na Kubi

Uporniki, ki jih vodi Fidel Castro, so začeli z uporom na Kubi. Vladne čete preganjajo upornike, ki doslej še niso zavzeli nobene pomembne postojanke. Kubanska vlada dolži sovjetske agente, da netižno upor, kakor tudi, da je neka sovjetska podmornica pripeljala upornikom zalogo orožja.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

## Nasser obtožuje Zapad

Predsednik nove sirske-egiptovske unije, Nasser, je obtožil Združene države Amerike, da so se pridružile skupini, ki na Zapadu hoče izolirati združeno arabsko republiko. Nasser se je izrazil, da ne bo nikdar dovolil nobenega vpliva. Naša država je nevtralna in bo odgovorila na vsak napad.

Nasser je tudi napovedal, da je ves arabski svet enoten. V kolikor se pojavljajo spori, so to spori le med različnimi voditelji. Demokracija arabskega sveta se bo stopnjevala preko različnih faz. Če bi naenkrat dali popolno demokracijo, bi se pojavile v arabskem svetu tri težnje: ena bi zahtevala naslonitev na Zapad, druga na Sovjetsko zvezo, tretja pa hoče nevtralnost.

Zatišje v Saudovi Arabiji po zadnjih spremembah povzroča nemir v ostalih prestolnicah. Feizal še ni dal nobene izjave, katero pot namerava ubrati, in v deželi zaradi praznikov vlada popoln mir.

### Spremembe v FLRJ

V Jugoslaviji so razrešili gospodarskega ministra Vukmanoviča in predsednika sindikatov Jurija

Salaja. Vukmanovič je usmerjal vse jugoslovansko gospodarstvo, sedaj pa so mu izročili vodstvo sindikatov namesto Salaja.

### Jugoslovanski škofje na obisk v Vatikanu?

Prvič, odkar je v Jugoslaviji na vladi komunistični režim, se bodo letos nekateri jugoslovanski škofje podali na obisk v Vatikan. To novico je prinesel »Jugopress« in še dodal, da bo škofje sprejel sv. oče. Med škofi, ki se bodo podali v Rim, agencija Jugopress imenuje ljubljanskega škofa Vovka, beograjskega 78-letnega nadškofa Ujčića ter pomožnega zagrebškega nadškofa Šepera. Dodaja še, da pomeni ta korak velik napredek v izboljšanju odnosov med Jugoslavijo in sv. stolico.

Tudi avstrijski kancler Raab, pravijo, naj bi bil ob svojem obisku v Vatikanu posredoval za zблиžanje med Jugoslavijo in Vatikanom. Težave pa so vedno iste, ker slovenski in hrvaški episkopat, kakor tudi Vatikan, zahtevajo popolno oprostitve in vrnitev nazaj v Zagreb hrvaškega primasa kardinala Štepinca.

Za letošnjo veliko noč so se smeli zopet vršiti blagoslovi velikonočnih jedil po vaseh pri kapelah in križih, kar se prejšnja leta ni smelo vršiti, ker je to oviralo promet in motilo delaven dan.

# NAŠ TEDEN V CERKVI

13. 4. nedelja, 1. povel., bela: sv. Hermene-gild, m.  
14. 4. ponedeljek: sv. Justin, m.  
15. 4. torek: sv. Anastazija, m.  
16. 4. sredo: sv. Benedikt Jožef Labre, sp.  
17. 4. četrtek: sv. Anicet, papež, m.  
18. 4. petek: sv. Apolonij, m.  
19. 4. sobota: sv. Leon IX., papež

BELA NEDELJA se imenuje prva nede-lja po veliki noči. Zakaj?

Krščanski starši novorojenčka čimprej krstijo. Naravno, saj želijo, da se otrok hitro reši izvirnega greha.

V prvih stoletjih krščanstva, ko so vstopali v Cerkev odrasli, so jih za krst več časa pripravljali; nanje je bil poseben

pouk. Tako je še sedaj po poganskih kra-jih.

Slovesni krst je bil za take kandidate na velikonočno viljo, na veliko soboto. Krščenci so dobili belo obleko, ki so jo nosili osem dni. Vsak dan so n. pr. v Rimu obiskali v procesiji eno glavnih cerkva.

Prvo povelikonočno nedeljo so bili zad-njkrat novokrščenci »uradno« v beli o-bleki.

Po zadnji svet. vojni so nekateri krščanski starši padli v zanke brezverne ko-munistične miselnosti in ne dajo ali se bojijo dati svoje otroke krstiti. To je se-veda hudo grešno. Telesno življenje so o-trokom posredovali, ne poskrbijo pa za nadnaravno življenje, kot da bi bil človek — žival.

## IZ SV. EVANGELIJA

**T**isti čas, zvečer tistega dne, prvega v tednu, je prišel Jezus pri zaklenjenih durih v hišo, kjer so bili učenci zbrani iz strahu pred Judi, stopil v sredo mednje ter jim rekel: »Mir vam bodi!« — In ko je bil to rekel, jim je pokazal roke in stran. Razveselili so se tedaj učenci, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošljam.« — In po teh besedah je vanje dihnil in jim rekel: »Prejmite Svetega Duha; katerim grehe odpustite, so jim odpusteni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« — Tomaža pa, enega izmed dvanajstih, ki se imenuje Dvojček, ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Pravili so mu torej drugi učenci: »Gospoda smo videli.« — On jim je pa rekel: »Ako ne vidim na njegovih rokah znamenja žeblice in ne vtaknem svojega prsta v rane od žeblice in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval.« — Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž med njimi. Jezus pride pri zaprtih vratih, stopi v sredo in reče: »Mir vam bodi!« Potem pravi Tomažu: »Deni svoj prst semkaj in poglej moje roke; podaj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren!« — Tomaž mu odgovori: »Moj Gospod in moj Bog!« — Jezus mu »ravi: »Ker si me videl, Tomaž, veruješ; blagor tistim, ki niso videli, in so verovali.« — Se mnogo drugih znamenj je storil Jezus vpriči svojih učencev, katera niso zapisana v tej knjigi. Ta pa so zapisana, da bi se vi uverili, da je Jezus Kristus Sin božji, in da bi po veri imeli življenje v njegovem imenu.

Od mrtvih vstali Zveličar se prikaže apostolom, pride mednje in



## Iz življenja Cerkve

### Avstrijski kancler Raab pri sv. očetu

Avstrijski kancler Raab, ki se je za veliko noč mudil v Rimu, je bil dne 3. aprila, na veliki četrtek, sprejet pri sv. očetu. Spremljal ga je avstrijski odposlanec pri sv. stolici Kripp. Sv. oče je sprejel kanclerja v svoji privatni knjižnici in se v prisrčnem pogovoru z njim mudil približno dvajset minut. Ob slovesu mu je daroval spominsko zlato kolajno; nakar je sprejel še poslanika Krippa in njegovo spremstvo. Za vsakega je imel besede očetovske ljubezni.

Kancler Raab se je zadržal v Rimu še za veliko noč in prisostvoval verskim obredom kot navaden romar. Udeležil se je navdušene manifestacije na trgu sv. Petra na veliko noč, ko je več stotisočglava množica poslušala papežev govor.

### Teden za duhovniške poklice

Ob priliki škofijskega »Tedna za duhovniške poklice«, ki so ga imeli ta mesec v Montrealu v Kanadi, je nadškof kardinal Leger izjavil, da je pomanjkanje duhovnikov vse večja in usodnejša zadeva kakor pa pomanjkanje inženirjev. Svet ni nikoli tako močno potreboval duhovnikov in čutil njih odsotnosti, kakor v tem trenutku, ko si znanost osvaja vseмирje in prihaja posebej mladini poziv, naj se posveti temu raziskavanju. Cerkev je vedno učila, da nebeški darovi presegajo vse

jim podeli visoko spovedno oblast, rekoč: »Prejmite Svetega Duha; katerim grehe odpustite, so jim odpusteni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« Osem dni zatem se Jezus zopet prikaže apostolom in posebej prepriča o svojem resničnem vstajenju nevernega Tomaža, ki je bil pri prvem prikazovanju odsoten, ga osvabi zaradi trmaste nevere, zaradi njegove trdovratnosti, in hkrati s Tomažem Odrašenik sveta opominja in svari vse nevernike tega sveta: »Ne bodi neveren, ampak veren!« — Verujemo v Jezusa, verujemo v njegovo resničnost, v njegovo božanstvo, v njegovo moč, v njegovo resnično pričujočnost v tabernaklju in v nebesih. Pokažimo živo vero vanj, ker sicer ne bo zadovoljen! Izkažimo mu vdanost, ljubezen, zvestobo! Obiskujmo ga v cerkvi, prejemajmo v pogostem sv. obhajilu, molimo in častimo povsod, v duši, v cerkvi in življenju! — Taka živa vera nam je nadvse potrebna. Zveličar blagruje vse vernike vseh časov: »Blagor tistim, ki niso videli in so verovali!« Verni ljudje bodo po veri imeli večno življenje v Jezusovem imenu. Isti Zveličar je ob drugi priliki (na dan vnebohoda) izjavil: »Kdor bo veroval in bo krščen, bo zveličan; kdor pa ne bo veroval, bo pogubljen.« — Pomen sv. vere, in sicer žive in globoke, je torej silno velik. Po veri se zveličamo in dosežemo večno življenje; brez vere se pa pogubimo. Čuvajmo si skrbno to prvo in predragoceno svetinjo našega življenja! Hranimo jo z obilno molitvijo, s sv. zakramenti, z lepim, čistim in svetim življenjem! Zavedajmo se, da vera brez potrebne hrane umre. Vero je treba hraniti z molitvijo, s pogostim sv. obhajilom, s čednostmi in dobrimi deli, s poštenim in pravičnim življenjem. — Jezus, naš Gospod in naš Bog, Tvoji smo in Tvoji ostanemo.

znanstvene iznajdbe in da ima dejanje ljubezni pred Bogom neskončno večjo vrednost kakor še tako pomenljiva iznajdba. Vzrok pomanjkanja duhovnikov pa je kardinal Leger iskal v splošnem mišljenju današnjega sveta, ki zavrača Boga in mu ne pusti, da bi v življenju posameznikov in narodov Bog imel mesto, ki mu gre.

### Za pomoč bolnikom

Petindvajset let že deluje v Kölnu v Nemčiji institut »Caritas« za oskrbo bolnikov. Institut, ki je eden najmodernejših te vrste, skrbi za poklicno pripravo strelbe bolnikom tistih sester, ki se mislijo vse življenje posvetiti samaritanskemu delu oskrbovanja bolnikov in dela po bolnišnicah. Gojenke instituta se pripravljajo na ta poklic praktično za vsa področja medicine, kirurgije, porodništva in podobno. Je pa v šolanje vključena tudi priprava za upravljanje bolnišnic in za poučevanje pastoralne medicine.

### Dobre družine, obramba pred komunizmom

Versko življenje v Vzhodni Nemčiji, kljub najhujši komunistični propagandi, ni manjše, kakor bi bilo v svobodi, trdi v svojem postnem pastirskem pismu apostolski administrator v Meissenu, msgr. Spülbeck. V pastirskem listu obravnava problem krščanske družine in nevarnosti,

v kateri je danes družina. Brez zgleda in dela krščanskih družin bi komunizem že zdavnaj razbil vsako vez zakoncev in uničil krščansko vzgojo mladine.

### Avstralski romarji v Lurdu

Sydnejski nadškof kardinal Gilroy, šest avstralskih škofov z nad tisoč verniki se bodo na svojem romanju v Lurd ustavili tudi v Fatimi.

### Župna cerkev v Nagasakiju

Župnik katoliške župnije japonskega mesta Nagasaki se je odločil za zgradbo nove župne cerkve. Prejšnja je bila porušena 9. avgusta 1945 ob napadu z atomsko bombo. Razvaline katoliške cerkve, ki so edine doslej pričale o grozotah tistega letalskega napada, so postale zgodovinske. Župnik je v zadnjih 12 letih nabral za novo cerkev 60 milijonov jenov, zato se je končno odločil, da bo z graditvijo začel.

### Pomoč katoličanom na Ceylonu

Ob priliki velikih poplav pred dobrima dvema mesecema na otoku Ceylonu so veliko delo samaritanov vrsili predvsem duhovniki in tudi misijonarji, ki so rešili gotove smrti veliko število ljudi. Splošno govorijo poročila o teh dejanjih katoliške krščanske ljubezni od strani duhovnikov in jih imenujejo herojska. Katoliške organizacije so organizirale prvo pomoč, na pomoč pa so priskočili tudi katoličani drugih narodov ter člani cerkvene hierarhije. Tako je z velikim darom pomagal newyorški nadškof, kardinal Spellman, ko se je na božičnem potovanju ustavil tudi na Ceylonu, in pa apostolski delegat v Indiji, msgr. Jakob Knox.

### Največji ciborij

V kraju Kabgavi v Ruandi je P. Over-schelde, iz reda Belih očetov, dal narediti največji ciborij na svetu, ki more vsebovati do 16.000 malih hostij. Ciborij služi ob nedeljah in praznikih, ko prihajajo ljudje od vseh strani v imenovano mesto in najdejo na razpolago spovednike in tudi duhovnika, ki jih obhaja. To traja od ranega jutra pa do večera. Potem, ko so se verniki spovedali, prešli sveto obhajilo in bili pri sveti maši, se odpravijo spet nazaj na dolgo pot proti domovom.

### Informativna družba v Lurdu

Mednarodni odbor za praznovanje stoletnice lurških dogodkov je ustanovil posebno radio-kino-televizijsko informativno službo z nalogo posredovati časnikiarjem potrebna poročila, navodila in dati na razpolago vsako pomoč, tudi tehnično, tistim, ki bi hoteli na kakršenkoli način preko radia, televizije ali s filmskim snemanjem posredovati ljudem zgodovino in slavnosti lurških prikazovanj.

## Velika noč po svetu

Po vsem katoliškem svetu so zaključili Veliki teden z veličastnim dnevom Velike noči. V malih vaških cerkvah in mnogih katedralah, povsod so na najslavnejši način slavili zmago vstalega Kristusa.

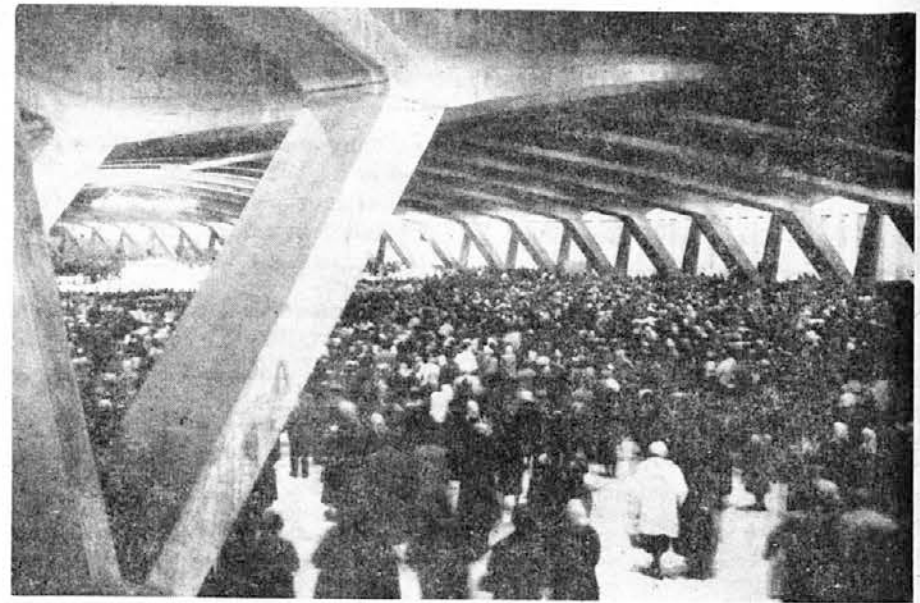
V RIMU ima Velika noč vsako leto še svoj poseben pečat. Nad 300 tisoč tujcev je letos prispelo v sveto mesto. Opoldne so množice tujcev in Rimljanov dobesedno preplavile trg sv. Petra in vse bližnje ulice v pričakovanju velikonočnega govora in blagoslova skupnega očeta. Točno opoldne se je sv. oče prikazal na balkonu cerkve sv. Petra. Pozdravilo ga je navdušeno ploskanje in vzkliki več stotisoč glave množice. Potem se je jasno in razločno zasljal glas sv. očeta, ki je še posebno poudaril, kako je Velika noč nositeljica in delivka neminljive luči, ki izhaja iz Kristusa. Pozval je vse narode, naj bi vse svoje sile osredotočili za dosego trajnega miru v svetu in za zmago pravičnosti v duhu krščanstva. Sv. oče je zaključil svoj govor, ki ga je večkrat prekinilo navdušenje množic, z besedami: »Ljubite to luč, skušajte jo razumeti, živite po luči, da pridete nekoč po njej k večni luči. Živite v njej tako, da nikoli več ne zapadete noči smrti, zakaj v Tebi, o Gospod, je vir življenja in v tvoji luči bomo gledali večni sijaj.«

Takoj po končanem govoru v italijanščini je sv. oče spregovoril zbranim množicam še v francoščini, angleščini, nemščini, španščini, portugalsščini in prvič tudi v holandsščini. Navdušenje prisotnih narodov ni imelo mej, zlasti še Nemcev, ki jih je bilo verjetno največ.

Na vso to veličastno manifestacijo, ki je ponovno pokazala, kako sloni Cerkev Kristusova na neomajni skali, je sv. oče podelil blagoslov Rimu in vsemu svetu. Papežev blagoslov je bil zvezan s popolnim odpustom.

Na milijone in milijone vernikov vsega sveta je po radiu in po televiziji pri-

## PODZEMSKA BAZILIKA V LURDU



25. marca je človeški rod poklonil Materi božji največjo baziliko tega stoletja. Iz vseh delov sveta se zgrinjajo Marijini častilci v Lurd in vsi po svoji možnosti sodelujejo pri zgradbi nove izredne hiše, ki je posvečena sv. Piju X.

Največja posebnost nove bazilike je v tem, da leži pod zemeljsko površino. Dober meter obrobnega židu sicer gleda še iz zemlje, a »streha« je vsa pokrita s travo, in vsi novi romarji morajo vpraševati, kje leži pod zemljo nova bazilika. Čez vso dolžino zelene stene se vleče višji betonski zid, na katerega so inženirji naslonili v cerkvenem stropu 64 ogromnih obokov. Slika, ki jo vidite, pove prav malo, ker je v tem prostoru sploh težko napraviti fotografski posnetek.

Vsa notranost bazilike je dobesedno podobna podolžno presekanemu polovici jajčne lupine. Tlak ni raven, ampak v elipsi visi proti sredini, iz katere se dviga visok oltar, viden vsem ljudem v baziliki. Ob dveh polkrožnih stenah so zgrajeni posebni hodniki za odhod in prihod v podzemski prostor. V stenah je več sto vdolbin in vmesnih zidnih naprav, s katerimi so inženirji zaprli pot vodi in izključili vsako nevarnost vlage. Ko so imeli v baziliki na predvečer posvetitve veliko vajo za Händlov oratorij Messia, tedaj je izgledalo, da je akustika popolnoma zgrešena. Nastalo je takšno donenje in odmevanje, da so morali veliko koncertno vajo prekiniti in prenesti v drug prostor. Izvedenci so s strahom napovedovali, da bo učinek drugačen, ko bo bazilika polna ljudi. Niso se motili. Drugi večer je bilo pri koncertu okrog deset tisoč oseb in uspeh je bil dober nad vse pričakovanje. Posamezni solisti, kakor zbor in orkester so prišli do veljave v polni

meri. Prenos po zvočnikih v ogromnem prostoru je bil brezhiben.

Seveda je notranost bazilike za splošni ljudski okus trenutno nekaj skoro nemo-gočega. Vse skupaj je sedaj le masa betona in prav nič drugega. V baziliki manjka vse, kar si človek želi in pričakuje v lepi cerkvi in to še v Lurdu. Delo ni končano in verjetno še več let ne bo. Graditelji pa so pod vodstvom agilnega lurškega škofa dosegli namen: dati velikim množicam priliko, da morejo biti pri službi božji v zaprtem prostoru ob vsakem vremenu. Doslej so imele velike množice

### LURŠKE ŠMARNICE so v tisku.

Prednaročite jih pri upravi Katol. glasa.

prostor za svojo službo božjo edino le na trgu pred starimi bazilikami.

Kakor je našim bralcem že znano, so v glavni oltar v novi baziliki vzdali tudi relikvije slovanskega poljskega mučenca sv. Andreja Bobola. Pri posvetitvi je bil sopsosvečevalec tudi zamorski škof iz Afrike. Tako je bil dan poudarek vesoljne ljubezni katoliških narodov do Matere božje, ki jo ves svet prav v Lurdu tako goreče časti. V tej baziliki bo julija počastilo lurško Mater božjo tudi nad 1.400 slovenskih romarjev. Primorcem in Koroscem se pridružijo tudi rojaki iz Amerike, Francije in Belgije. Fr. Stuhčec

### NAVODILA NAŠIM ROMARJEM

Za naše skupno romanje je sedaj potrebno sledeče navodilo:

1) Meseca aprila poravnajo vsi prijavljeni romarji glavni del vseh stroškov. Vse se ureja vedno na istem mestu, kakor prvič; vsak naj prinese s seboj potrdilo, ki ga je dobil ob vpisu. Do 5. junija se poravnava zadnji obrok. Vsako odlašanje je nesprejemljivo.

2) Ker smo morali plačati v Lurdu v hotelih za vsakega romarja prvi dan vzdrževalnine in si tako zagotovili prostor, zato se spremeni obveznost za slučaj odstopa: kdor odstopi iz kakršnegakoli vzroka, dobi nazaj ves denar razen vzdrževalnine prvega dne, in to je: 3.000 lir za drugi razred in 4.000 lir za prvi razred. Vsako prejšnje navodilo v tej zadevi je s tem preključeno. V vsakem slučaju, tudi po končanem romanju, se vse urejuje vedno na istem mestu. Kjer si se prvič vpisal, tam se redno oglasi.

3) Do zadnjega aprila je treba urediti naš romarski vlak: zato povej na svojem vpisnem mestu, s katerimi potniki se hočeš voziti v vlak. Skupine bodo: po osem oseb v II. razredu, po šest oseb v I. razredu. Le do konca aprila je čas, da izrazite svoje želje. Majnika se tiska knjižica z imeni in določenimi prostori vseh romarjev in potem se več ne spreminja. — Kdor še hoče spremeniti razred, more to napraviti na svojem vpisnem mestu do konca aprila.

Navodilo za potni list bo objavljeno kmalu. Sedaj je za vse izredno važno, da pravočasno izrazite željo za družbo v vlaku; po teh željah približno bo urejena tudi razdelitev v prenočiščih. (V vsaki sobi po dve ali tri ali štiri postelje). Ker je naše romanje postalo zelo veliko, zato je nujno, da se vsak drži navodil. Povejte si med seboj, kar je danes v Kat. glasu objavljeno. V dvomu se obračajte samo vedno na istega gospoda, pri katerem ste se vpisali.

Romarsko vodstvo

ličati in rešiti svojo dušo, umreti spravljeno z Bogom. Knjižica: Stoj — premisli nas opominja na vse nevarnosti in nas neprisliljeno uvaja v sprijaznjenost z življenjem in njegovim poslanstvom, kakor mu ga je namenil Bog. Knjižica je neprisliljeno branje za vsakogar!

Na razpolago je pred cerkvenimi vrati, v trgovini Fortunato v Trstu in v Gorici. Cena: 50 lir.

### STOJ - PREMISLI Knjižice štev. 6

Pred nami je šesta številka poljudnih Knjižic. Knjižica: Stoj — premisli je svetlobni signal, ki nas opozarja: postoj, vozi počasi, naprej previdno, ovinek, zapreka. Za sodobni čas, ko nas vsakdanje življenje žene nezadržano vedno le naprej in naprej, da nimamo časa pogledati ne na levo, ne na desno, je ta knjižica kot nalašč. Kratka poglavja nas opozarjajo na nevarnosti, katerim smo dnevno izpostavljeni in ki nas prevzemajo tako silno, da pozabljamo na svojo glavno dolžnost: zve-

## Skrite žrtve škofa Fiordellija

»Tovarniški delavci iz Prata so razdeljeni v tri in večih tudi štiri delavne izmene. Naš škof pa ima enoten urnik, ki traja od šestih zjutraj do polnoči. Kako zmoro vse to, ve samo on.« Tako je pred kratkim izjavil neki predstavnik demokracije v Pratu.

Škof Fiordelli je leta 1954 zasedel škofjski sedež mesta Prato. Imel je komaj 38 let. Meščani so ga pozdravili kot najmlajšega italijanskega škofa, niso pa vedeli, da je tudi najubožnejši izmed vseh škofov Italije. Začelo se je njegovo trdo življenje. Pračani, ki jih je sedaj 92 tisoč, so svojevrstno ljudstvo. V veliki večini so zgledni katoličani, a med njimi se odlikujejo tudi zagrizeni, fanatični nasprotniki Cerkve, predvsem komunisti. Ti so v zadnjem času izdali strok ukaz, naj se njihovi pristaši poročajo samo civilno. Škof je za to vedel, zato je pač ravnal po svoji vesti. Vendar se vedno z večjo intenzivnostjo širijo glasovi, da je župnik Ajazzi sam na svojo roko objavil usodno pismo, za katero je potem škof prevzel vso odgovornost.

Zivljenje škofa Fiordellija poteka v največji skromnosti. Za gospodinjstvo mu skrbi mati, in njegov tajnik je obenem tudi njegov strežaj in, odkar so komunisti škofu očitali, da vozi svoj avto brez patenta, je tajnik tudi njegov »sofer«. Stanovanje je zelo skromno, sobe nezakurjene. K škofu Fiordelliju se zatekajo vsi, ki je težave, ki bi je on ne razumel, zato ga Pračani zelo cenijo, še celo njegovi nasprotniki ne najdejo na njem sence. »Res je naš nasprotnik, a mi ne moremo drugače, kakor da ga spoštujemo,« tako je izjavil neki višji predstavnik socialistične stranke. »To je v resnici značajan mož,« je izjavil neki avtomobilski vozač, in takoj zatem povedal, da je vpisan v komunistično partijo. »Je delavec sin, zato razume marsikaj,« mu je drugi njegov tovariš priznal.

Tisti, ki največ molči pri vsej tej zadevi, ki je vzbudila v Italiji in tudi drugod po svetu toliko hrupa, pa je škof sam.

»Povedal sem, kar je bila moja dolžnost, sedaj nimam več kaj dodati,« tako odgovarja na številna vprašanja svojih vernikov in molči celo o pet tisoč pismih, ki jih je prejel v znak solidarnosti.

## Križarski pohod proti jedrskemu oboroževanju

V petek 4. aprila se je zbralo v Londonu pred Nelsonovim spomenikom okrog 10 tisoč oseb, ki so z enominutnim molkom počastili spomin žrtev atomskega napada na Hirošimo in Nagasaki. Zbrani množici

je nato govoril kanonik katedrale sv. Petra in predsednik »Odbora za kampanjo proti jedrski vojni« John Collins, za njim pa še Harold Steele, ki se je lansko leto ponudil, da se iz protesta proti jedrskim poizkusom izpostavi jedrskemu izžarevanju na Pacifiku.

Velikanska množica, ki je nosila napise proti vodikovi bombi in druge miroljubne napise, se je nato podala peš v 80 km oddaljeno mesto Aldermaston, kamor je prispela šele na velikonočni ponedeljek.

## IZ JUGOSLAVIJE

### V Jugoslavijo brez »carneta«

Od 10. aprila dalje bodo lastniki motornih vozil in avtov lahko potovali v Jugoslavijo brez doslej neobhodnega potrebnega »carneta«. Turisti bodo predložili na carinarnici le svojo izkaznico. Vendar ta vest ni še potrjena od jugoslovanske strani.

### Jugoslovansko-kitajska trgovina

Rdeča Kitajska in Jugoslavija sta v Beogradu podpisali trgovsko pogodbo za leto 1958, po kateri si bosta izmenjali blaga vsaka za 7 milijonov funtov sterlingov. Jugoslavija bo Kitajcem poslala med drugim kemične izdelke in zdravila, kovine, stroje, tobak in tekstilne izdelke. Iz Kitajske bo uvozila razne rude, olje iz semen, razna živila, čaj, sadje in razne mehanske naprave.

### Kongres Zveze komunistov

V Ljubljani se vrše velike priprave za kongres Zveze jugoslovanskih komunistov, ki se bo vršil v slovenski prestolnici v drugi polovici aprila. Delegati bodo v glavnem prebivali v novem študentskem naselju pod Rožnikom. Zaradi tega bodo študentje imeli dva tedna počitnic.

### Hud zločin

Na Humu onkraj meje ob števerjanskem bloku se je na veliki petek izvršil zverinski zločin. V domači zadrugi gostilni sta ves dan popivala dva znana razgrajča in bivša borca, Anton Bartolini in Vinko Makuc. Oba sta se proslavila s svojim divjaštvom že med borbo. Nekaj je pa med njima ostalo iz tistih let, toda nihče ni prav vedel kaj. Le večkrat sta drug drugemu grozila, da se bosta ubila. V petek zvečer sta po celodnevem popivanju šla spat. Oziroma spat je šel Makuc, Bartolini je pa prišel v njegovo stanovanje in ga v spanju dobesedno zaklal. Morda se je še spominjal, kako je to delal med borbo. Zato je poskusil še enkrat. Po zlo-

Med potjo so se večkrat ustavili in imeli zborovanja. V tej svojevrstni povorki so bili zastopani vsi stanovi in vse starosti. Največ je bilo seveda mladih izpod dvajset let.

Laburistični voditelj Michael Foot je dejal, da je bilo v zgodovini Anglije že več takih množičnih pohodov, toda ta da pomeni začetek pravega križarskega pohoda. V Aldermastonu, kjer je bil cilj tega križarskega pohoda, se nahaja veliko vojaško središče za jedrska raziskovanja.

Toda vprašajmo se: Ali bi v Sovjetski zvezi mogli organizirati podoben protest? O zadnjih jedrskih poizkusih v Sibiriji so vsi Rusi molčali.

činu se je mirno šel javit na postajo milice v Kojško.

Umorjenega so prenesli v Gorenje Cerovo, kjer so ga na veliko noč pokopali. Udeležba je bila pičila. Ob tem zločinu si ljudje pravijo: »Ne enega ne drugega ni bilo škoda.« Oba pa sta veljala za narodna borca in heroja.

### Zapora televizorjev

Na Primorskem imajo v mnogih vaseh televizijske aparate, ki so nameščeni predvsem po zadrugah in kavarnah. Oddajajo predvsem italijanske programe, ker jugoslovanskih še ni. Ljudje se radi mudijo ob aparatih za kratek čas, a tudi za pouk. Zadnje tri dni velikega tedna so pa bili televizorji po mnogih vaseh zaprti. Zakaj? Bali so se, da bi ljudje ne gledali kakih lepih verskih oddaj, ki jih je za veliki teden pripravila ital. RAI-TELEVISION. Ljudje so bili nevoljni in v nevolji so šli še rajši v cerkev k obredom velikega tedna.

## Kongres za varstvo mladine

Ob priliki svetovne razstave v Bruslju je Mednarodna zveza za varstvo mladine organizirala študijski kongres za vzgojo družine. Zastopniki raznih narodov imajo nalogo, da pereče probleme sodobne družine proučijo in svoje zaključke predložijo kongresu.

Nagib za kongres je vodstvo utemeljilo v sledečih obrisih: Veliki problem današnje dobe ni več zgolj v materialni in socialni oskrbi otroka in nedorasle mladine. Razne socialne ustanove nudijo v tem pogledu otroku in materi najrazličnejšo pomoč, bodisi zdravniško in gmotno, bodisi v zavetiščih in sirotiščih.

Važnost problema, ki si ga je zastavil kongres, je nujno preventivnega značaja. Kako namreč zagotoviti mladini zadostno splošno strokovno izobrazbo ter jo usposobiti za široka kulturna obzorja, pred katerimi se bo znašla zaradi nenavadno visoke industrializacije, ki se obeta v bližnji bodočnosti. Obenem pa ji tudi zagotoviti popolno duševno in čustveno uravnovesenost.

Ta današnja stvarnost pa ima svojo veliko oviro in ta ovira je v družini sami. Katerakoli šolska ustanova, ki se bavi z mladino, mora neprestano ugotavljati nezadosten poseg družine v tem, kar bi moralo biti njena izključna in poglavitna naloga; tako da bi sploh ne smelo biti govora o »otrokovih pravicah, da je vzgajan«.

Velik del krivde za to stanje je prav gotovo v gmotnih težavah, s katerimi se morajo boriti premnoge družine. Zrtev te krize so največkrat že starši sami, ki stopajo v zakon brez zadostne priprave, ker so tudi oni sami živeli v enakih, če

## Kako si ženske predstavljajo svoj ideal

Reke črnila so že porabili razni pisatelji in nepisatelji, da bi povedali, kakšna naj bo ljubezen do ženske. Posrečilo se jim je le malokdaj, kajti ljubezen ima tisoč imen in se izraža na tisoč načinov. Nas danes predvsem zanima, kako si večina žensk predstavlja svoj ideal.

Predvsem si ženska želi, da bi dobila moža, ki bi jo nadkriljeval, pa četudi bo na videz hotela vedno ona imeti zadnjo besedo. Ženska ni ustvarjena za poveljevanje, ona mora v možu gledati svojo oporo, svojo moč; občutek, da ga ona nadkriljuje, bi jo zmedel in jo oropal najslabše sreče, ki se izraža prav v njeni podrejenosti možu. Žena najraje gleda v možu svojega gospodarja. Morda si bo mož želel drugačno ženo, ženo, ki ve, kaj hoče, ki ima jasne ideje. Tudi s tem bo žena zadovoljna, postala bo taka, kakor jo bo mož hotel, samo če bo v resnici »hotel«. Kako bo to dosegel, to pa je največ skrivnosti ljubezni. O, kaj vse ni pripravljena žena storiti, če ve, da jo mož v resnici ljubi. Ni res, da je doba atomske energije ubila v mladih ljudeh ves idealizem, da niso zmoini več ljubiti, da jim je več zabava in udobno življenje kakor pa tiha družinska sreča. O ne, vse to ne more napolniti človeška srca, ki hrenpenijo vedno, večeraj kakor danes, le po razumevanju in ljubezni. Žena si želi iskrenih, pa čeravno le malenkostnih dokazov ljubezni. Mrzlih in računarskih dokazov ne mara. Mož mora v njej gledati ne samo mater svojih otrok, ne samo pomočnico ekonomskega življenja, ampak predvsem svoj ideal, ljubljeno bitje, ki si ga je izmed tisočev izbral. Ta dokaz potrebuje žena vse bolj kot kruha in drugih materialnih dobrin.

V družinskem življenju niso vedno jasni dnevi. Včasih se megle kopičijo in potrebna je »nevihta«, da jih razprši. Žena si takih neviht bolj želi kakor pa sivih, enoličnih, meglenih dni. Vendar, ko bi možje vedeli, kako so majhni v očeh žene, kadar ob takih nevihtah rohnijo in kričijo! To pomeni, da v svojem zadržanju niso gotovi, in vendar si žena nič bolj ne želi, kakor da bi mož tudi ob takih »nevihtah« zmagal.

Mislím, da ni žene na svetu, ki bi ganjena ne ponavljala velike besede zveste Rut iz sv. pisma: »Kamorkoli ti bom sledila, kjer bo tvoje bivališče, tam se bom tudi jaz naselila, tvoje ljudstvo bo tudi moje, tvoj Bog tudi moj!«

To je sladka izpoved vseh tistih žen, ki so v možu našle svojega vodnika. In kaj naj si potem še želijo večjega in lepšega na tem svetu?

### Praznovanje nedelje

Passauski škof v Nemčiji, msgr. Landersdorfer, obravnava v letošnjem pastirskem listu problem posvečevanja Gospodovega dne ali nedelje. Škof spominja na prizadevanje božjih sovražnikov, da bi želi nedelji sveti značaj in zbrisali iz javnega življenja vsako sled krščanskega življenja. Škof pa posebej poudarja, da bi vsak tak uspeh, odvzeti nedelji krščanski značaj, pomenil poraz verskega mišljenja in iz javnega življenja bi bila izbrisana poslednja zunanja oznaka krščanstva in njegove navzočnosti v današnji družbi.

## Radio Trst A

od 13. do 19. aprila 1958

**Nedelja:** 10.00 prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika sedmih dni v Trstu. — 16.00 Slovenski zbori. — 17.00 Stanko Kocipec: »Svitanje«, drama v treh dej. — 21.00 Dvorak: Koncert v h-molu za čelo. — 21.30 Rastreseno cvetje lirike: »Psemi o minljivosti«.

**Ponedeljek:** 11.00 Predavanje: »Prezimovanje na Južnem tečaju«. — 18.00 Tartini: Koncert za violo in orkester. — 18.55 Vokalni kvintet »Zarja«. — 19.15 Radijska univerza: »Nastanek Zemlje«. — 20.30 Rossini: »Pepelka«. — 22.00 čala: Sodobna književnost in umetnost: Kamala Merkandaja: »Nektar in situ«. — 22.30 Milhaud: Violinski koncert št. 2.

**Torek:** 18.00 Schoenberg: Godalni kvartet št. 2 v fis-molu. — 19.00 Veseli slovenski motivi. — 19.15 Zdravniški vedež. — 21.00 Obletnica tedna: »Paolo Veronese, ob 270-letnici smrti«. — 22.00 Novela: Boleslav Prus: »Telovnik«.

**Sreda:** 18.00 Brahms: Variacije in Fuga na Haendlovo temo op. 24. — 18.40 Vokalni kvartet Večernica. — 19.15 Sola in vzgoja: prof. I. Theuerschuh: »Nezakonski otroci«. — 21.00 Ivan Rozman: »Testament«. — 22.45 Ravel: Španska rapsodija.

**Četrtek:** 18.50 Slovenski samospevi. — 21.40 Slovenske narodne pesmi. — 22.00 Mnenja preteklosti in sedanjosti: »Simon Gregorčič ali zgodba o nerazumevanju«.

**Petek:** 18.00 Koncert violinista Renata Giangrandija. — 18.40 Slovenski motivi. — 21.00 Umetnost in prireditve v Trstu. — 22.00 Dante Alighieri: Božanska komedija: Pekel.

**Sobota:** 17.00 Instrumentalne slovenske zasedbe. — 18.00 Oddaja za najmlajše: Vilko Čekuta: »Desetnik in sirotica«. — 20.45 Slovenski samospevi. — 21.00 Rocca: »Nič«, komedija v treh dejanjih.



V nedeljo 23. aprila je bila v Bazovici kuhinjska razstava, ki so jo priredile dekleta in žene. Na sliki: velikonočni motivi

## Knjige Celjske Mohorjeve družbe

II.

**Dr. Anton Trstenjak, Človek v ravnotežju.** To je tretja knjiga, ki jo je letos Celjska Mohor. družba izdala kot redno knjigo za svoje ude. Zasluži pa, da kaj več povemo o njej.

Dr. Anton Trstenjak je profesor na ljubljanskem bogoslovju.

Študiral je med drugim eksperimentalno psihologijo na univerzi Srca Jezusovega v Milanu in bil učenec prof. p. Gemellija. Postal je tako specialist za psihologijo. Kot tak je pri Mohorjevi izdal zapovrstjo tri knjige: Med ljudmi, Pota do človeka, Človek v ravnotežju. Letošnja njegova knjiga je torej tretja v tej vrsti in zaključuje pomembno Trstenjakovo delo na polju psihologije. Saj je z njim dal edinstveno delo te vrste v slovenskem jeziku. Pa tudi v tujih jezikih nima veliko enakovrednih tovarišev. Trstenjak je s svojimi knjigami dal Slovencem moderno znanstveno psihološko delo, ki obravnava

vsa glavna vprašanja človeka in njegovih donosov do soljudi in do samega sebe.

Človek v ravnotežju ima za podnaslov Nauk o značaju za vsakogar. Torej govori pričujoča knjiga o človeku kot o bitju, ki je podredovalo določene lastnosti, katere razvija v nekem zdravstvenem stanju ter življenjskem okolju in nanje reagira kot svobodno bitje v iskanju osebne sreče. V sled tega je avtor knjigo razdelil v poglavja:

Človek in njegova dediščina. Tu govori o lastnostih, ki jih je človek prinesel s sabo na svet, ne da bi bil zanje odgovoren. Od dednosti preide na zdravje, ki je močna komponenta pri človekovem značaju, posebno v današnjih časih, ko smo vsi tako zelo nervozni, kot se radi izgovarjamo. Tu analizira nekatere neuravnovesenosti in boleznine znake, ki se kažejo v značaju ljudi. Sledi: Človek in njegova okolica. Vsakdo namreč živi v nekem okolju, v nekem določenem času in v nekih danih razmerah, kar vse nanj vpliva. Kako naj se človek ravna v razmerju do vsega tega? Pisatelj naniza vr-

sto stvarnih opazk in naukov, ki morejo služiti vsakomur, ne samo doraščajočim ljudem.

Končno srečamo četrti, osrednji del knjige: Človek in njegov jaz. Tu pokaže pot navzgor, da bo pošten, kreposten in dostojanstven.

Knjigo zaključuje zadnji, peti del: Človek in njegova sreča. Vsi iščemo srečo v tem življenju. Psiholog pač ne more mimo tega dejstva. Kje jo najdemo in kako moremo dospeti do nje? Trstenjak na podlagi zdrave pameti in izsledkov eksperimentalne psihologije daje trezne nasvete, ki naj človeku nudijo ono srečo, po kateri dostikrat zaman hrenpeni.

Ob koncu je knjigi dodana literatura, ki nam priča, da je avtor predelal vse glavne sodobne pisatelje iz psihologije in eksperimentalne psihologije.

Gotovo se bo v zamejstvu kdo oglašil, ki bo napisal strokovno kritiko o tej Trstenjakovi knjigi. Dr. Čuk v New Yorku se je v teh vprašanjih že parkrat oglašil z zelo stvarnimi ocenami v Duhovnem

življenju in v Meddobju. Verjetno bo obširneje poročal tudi o Človeku v ravnotežju. Prav bi bilo. Jaz bi tu pripomnil le eno: kot kristjan in še posebej kot duhovnik pogrešam v Trstenjakovi knjigi odnos do nadnarave. Avtor piše znanstveno dogmno, vendar preprosto, duhovito in prijetno, tako da ne utruja. Toda nikjer ni nobenega obzira do Boga in nadnaravnega reda. Posebno se to čuti v zadnjem poglavju, ko govori o človekovem teženju po sreči. Njegov zaključek se glasi: »Našla je zadoščenje in srečo v tem, da je osrečevala druge in živila zanje.« V tem je torej človeka popolnost in sreča, kot bralec sklepa iz Trstenjakove knjige.

Dobrodelnost do bližnjega je gotovo velik vir sreče, toda sama zase dobrodelnost ne more zadovoljiti človeka, če ljubezni do bližnjega ne pridruži ljubezni do Boga. »Nemirno je človeško srce, dokler ne počije v tebi, Gospod,« izpoveduje sv. Avguštin.

Ista pomanjkljivost se čuti, ko avtor išče smisel trpljenju in žalosti. Kakšen

pravi smisel naj ima trpljenje izven Kristusovega nauka? Še v evangeliju ostane trpljenje nemala skrivnost, kaj šele brez evangelija! Naravna filozofija ne more najti smisla trpljenju, kakor ne more nuditi zadostnih sredstev za samopremagovanje in krotenje strasti. Vsaj molitev je vsakomur potrebna, kristjanu pa še sv. zakramenti.

Mislím, da bi katoličan tudi kot znanstvenik ne mogel ostati pri sami naravni filozofiji, ko išče dokončni smisel nekaterim življenjskim vprašanjem in ko navsvetuje sredstva za njih doseg. Vsaj omeniti bi moral, da naravna filozofija ne nudi zadostnega odgovora in ne zadostnih sredstev. Kako drugače je napisal Aleš Ušeničnik svojo Knjigo o življenju! Tudi tam je znanstvo in filozofija, toda poleg obeh je še vera katoliškega filozofa. Koliko bolj bi Anton Trstenjak koristil s svojimi knjigami, ko bi znal tudi on združiti filozofijo z vero, znanstveno izsledke psihologije z naukom sv. Pavla in Avguština o milosti!

(Se nadaljuje)

(r+r)



## Volilne težave tržašk. komunistov

Tržaška komunistična partija je že nekaj časa v težavah zaradi notranje opozicije njenega slovenskega krila. Ta opozicija je postala še hujska zlasti zaradi nastopanja titovcev, pa tudi zaradi prizadevanj Nennijevih socialistov.

Do najbolj presenetljivih dogodkov je prišlo v Dolini in na Opčinah. V teh krajih obstajata pravi avtonomni sekciji partije, ki se nista odkrito ločili od Vidalijske samo zato, ker jima je priznal svobodo nastopanja. Tržaški komunistični voditelji so v skrbeh, da ne bi znamenja o notranjem razkroju udarila na površje, dočim so se titovci in nennijevci dogovorili, da bo na listi PSI v Trstu kandidiral bivši kominformist Stane Bidovec. Vrenje na slovenskem področju tržaške kom. partije je dalje v zvezi z nezaželeno kandidaturo Marije Bernetič, katere Slovenci nimajo za svojo najprimernejšo zastopnico.

V komunističnih vrstah je vzbudila nasprotovanja tudi vključitev mladega Burla na listo. Proti njemu naj bi se bili oglasili celo člani vodstvenega odbora partije. Najodločnejša nasprotnica kandidaturi bivšega občinskega svetovaleca naj bi bila dr. Laura Weiss, ki je trdila, da je Burlo posebno nepriljubljen pri komunističnih volivkih. Nasprotno stališče pa je živo zagovarjala »tekmica« Weissove, Marija Bernetič.

## Bazovica

Zadnjič smo prinesli kratko poročilo o zaključku gospodinjanskega tečaja v Bazovici. Danes to poročilo dopolnjujemo. (Ured.)

Udeležence gospodinjanskega tečaja so razstavile: različno pecivo, torte vseh vrst in



Skupina otrok iz Bazovice, ki so priredili v nedeljo 23. aprila igro v 5. dejanjih »V Indijo Koromandijo«

raznih oblik, n.pr. sodček, hrastov štor, hrastovo deblo, knjiga itd. Bile so razne pašte, jagnjeta, zajčki, kokoške iz sladkorja, primerne za velikonočni čas. Ni manjkalo tudi raznih zakuh, prikuh in pečenk ter hladnih jedi. Vse je bilo zelo okusno pripravljeno: lepo za oči in dobro za okus. Da, tudi za okus, saj so si ljudje tako kupovali slaščice, da so morale udeležence tečaja ves dan peči in delati izredno dobro pecivo. Če bi bilo vreme naklonjeno, bi doživela razstava še večji uspeh.

Na razstavi so ljudje videli le en majhen del vsega, kar je tečaj nudil našim dekletom. Na razstavi je bilo le to, kar je bolj za praznike. Ker življenje ni praznik,

so se na tečaju pripravljale za vsakdanje življenje: vadile so se predvsem v pripravljanju preproste hrane, ki mora biti okusna, tudi če sestoji iz »pašte in fižola«. Skrajno nazadnjaško je, da morata kmet in delavec jesti neokusne jedi ali pa jedi, ki se dan za dnem ponavljajo na mizi, n.pr. »vsak dan krompir«. Da, lahko je vsak dan krompir, a na različne načine pripravljen in obenem prijeten za okus. To je bil eden izmed številnih predmetov tečaja. Poleg tega so se dekleta dan za dnem 60 dni vadile v serviranju, lepem vedenju, učile se hranoslovja, gospodinjstva in higijene. Ko se je tečaj končal, so vse udeležence enoglasno izjavile: Premalo je trajalo. Prehitro je minilo.

Ali bodo še kje drugje imeli letos gospodinjanski tečaj? To vprašanje se je na razstavi večkrat ponovilo. Ne vemo. Zeleti pa bi bilo, da bi se vršil po vseh vaseh. Mi, ki smo ga imeli, ga toplo priporočamo vsem dekletom in mladim materam.

Če sestram Mamerti in Silveriji, ki sta tečaj vodili, se iskreno zahvaljujemo v imenu vseh vaščanov. Bog jima daj veliko zdravja in stanovitnosti, da bi še drugim Slovanom vlivale dobrega duha, ki je podlaga družinskega in narodnega življenja. Vsem udeleženkam pa lepo in veselo čestitamo k lepemu uspehu!

## Materinski dan

Prireditev za oljčno nedeljo, ki so jo naši otroci poklonili materam, je zaključila prireditve v tem letu.

Naše kulturno udejstvovanje v pretekli sezoni se je pričelo z opereto »Miklavž prihaja«, pri kateri so sodelovali majhni in veliki. Po Božiču je nastopil naš oder z dramo »Grobovi«, ki jo je ponovil po raznih krajih kar štirikrat. Potem so se

za pust oglasili naši delavni skavti z veselejšo »Natakar«. Za materinski dan je na našem odru nastopilo nad 40 igralcev in pevcev. Uprizorili so mladinsko igro »V Indijo Koromandijo« in zapeli več narodnih pesmi. Glavna mlada igralca, Duško Ražem in Marjan Kralj, sta se zelo dobro odrezala. Gledalci so z velikim odobravanjem sledili živahnemu nastopu teh dveh »paglavcev«. Tudi drugi so dobro odigrali svoje vloge. Igra je režirala č.s. Silverija, ki si je poleg teoretičnega učenja na gosp. tečaju vzela še to skrb, da je otroke pripravila za proslavo materinskega dneva.

Naš otroški zbor — resnici na ljubo — napreduje. Z rednimi vajami delajo otroci

velike korake in dajejo zagotovilo, da bodo v bližnji bodočnosti dali veliko oporo cerkvenemu zboru. Ze sedaj pridno pojo pri prvi sv. maši. Bog daj, da bi vztrajali.

## Nova časopisna agencija v Trstu

V okviru izpopolnitve in okrepiteve svoje že razširjene informacijske mreže je tiskovna agencija »Italia« odprla uredništvo tudi v Trstu.

Poleg popolne splošne službe z izčrpnimi poročili od doma in iz tujine, ki jih pošilja domačim in tujim listom po daljnopisu, skrbi agencija »Italia« tudi za objavo posebnih poročil, ki se tičejo gospodarskih vprašanj, predstav, problemov iz mednarodnega katoliškega življenja itd.



## Velikonočni prazniki v Gorici

Goriški Slovenci smo se dobro pripravili na svete velikonočne praznike, namreč tisti, ki so še dobre volje. Za vse je bilo preskrbljeno. Dekliška Marijina družba je imela svoj vzorni teden kot pripravo na Veliko noč, na Travniku pa so bili vsak petek postni govori, ali bolje premišljevanja, ki jih je vodil č. g. Cvetko

SLOV. KAT. PROSVETNO DRUŠTVO  
V GORICI  
vabi na  
IV. kulturni večer  
posvečen  
NASIM MLADIM USTVARJALCEM  
V BESEDI IN GLASBI  
Vršil se bo v soboto 12. aprila ob 20.30  
— v Marijinem domu na Placuti —

Zbogar. Odziv je bil pri obojnih pobožnostih lep. Veliki teden smo začeli s celodnevno čiščenjem v stolnici. V ponedeljek in torek je bila od 3<sup>h</sup> do 4<sup>h</sup> skupna ura molitve za slovenske vernike. Na veliki četrtek zvečer pa smo imeli večerno sv. mašo in skupno sv. obhajilo v cerkvi sv. Antona. Sveto mašo je daroval g. msgr. Močnik, ki nam je pred sv. obhajilom spregovoril nekaj toplih besed o presveti Eucharistiji - Kruh, ki nam je dan za večno življenje. Zvečer istega dne pa je bilo od 11. do 12. ure pomoči za žene in dekleta ter od 12. do 1. za moše in fante premišljevanje pri božjem grobu o Kristusovem trpljenju na Oljski gori in o prvem svetem obhajilu apostolov. Veliki petek nas je spet našel že na vse zgodaj združene v premišljevanju v goriški stolnici in pri križevem potu. Zvečer je bila zadnja postna pridiga na Travniku in kljub slabemu vremenu se je udeležilo veliko število vernikov. Sonce, ki je posijalo na veliko soboto popoldne, je obetalo lepo Veliko noč, vendar ni bilo tako. Ko smo v zgodnjem jutru vstali za k vstajenju, je bilo nebo prepreženo s temnimi oblaki. V cerkvi pa je bilo tako lepo. Praznično razpoloženje je sijalo z vseh obrazov. Po trikratnem Aleluja je msgr. Močnik dvignil Najsvetejše in ga v slovenski procesiji ob spremljavi mogočnega petja zbora dekliške Marijine družbe in SKPD nesel po trikratnem obhodu cerkve na glavni oltar, kjer je po zahvalni pesmi sledila sv. maša. Vse prehitro je minilo, saj velikonočne pesmi so tako lepe in številne, da bi se jih človek nikdar ne naveličal, nikdar ne izpel do konca. Navdušeno voščilo č. g. monsignorja nas je vse navdalo z veseljem in srčno zavestjo, da je Kristus s svojim vstajenjem za vedno

Poleg tega bo agencija v Trstu objavljala informacijski vestnik v slovenščini. Sedež tržaškega uredništva tiskovne agencije »Italia« je v ulici della Borsa, št. 1, tel. 36857.

Če bo nova agencija objektivno poročala o dogodkih in položaju tu na meji, bo izpolnila zelo koristno nalogo. S to željo agencijo »Italia« pozdravljamo in ji želimo lepih uspehov.

## Izbruh hude krize med tržaškimi monarhisti

Odstop odvetnika Antoninija z mesta tajnika tržaške federacije Narodne monarhistične stranke je razodel krizo, ki je že dolgo tlela v monarhističnih vrstah.

premagal trohno groba. Cerkev je bila polna vernikov kakor ob najslovesnejših dneh. Izredno veliko je bilo tudi sv. obhajil, kakor pri nobeni sv. maši pozneje ne.

Velikonočni dan so Goričani večinoma preživeli doma, saj je slabo vreme prekrizalo marsikak načrt.

## Volilna kampanja

Za bližajoče se volitve so doslej predložile le tri stranke svoje kandidate in volilne znake in sicer na prvem mestu krščanska demokracija, na drugem PSI in na tretjem KPI. Začeli so z volilnimi sestanki tudi po naših vaseh. Razumljivo, da je prvi bil PSI, kateremu so se pridružili naši »napredni« Slovenci. Govoril je kandidat PSI Viljem Nanut ter član vodstva Jožef Češcut. Steverjanci imajo tudi »izredno čast«, da bo eden izmed njihovih vaščanov, in sicer tovariš Franc Komic, kandidiral na listi KPI. Imel je že svoj prvi predvolilni propagandni govor v Prosvetni dvorani v Gorici. Istotam je govorila tudi kandidatinja Marina Bernetič iz Trsta.

## Sovodnje

### Občinska seja

Dne 2. aprila se je vršila na sedežu občine v Sovodnjah seja občinskega sveta. Na dnevnem redu so bile razne tekoče zadeve, predvsem pa:

1) občinski lov. Glede povišanja najemnine za letošnje leto je obveljal predlog, naj se povprašajo domači lovci, če so voljni plačati stokrat povišano najemnino v primeru z letom 1939; sicer se bo lov oddal tujcem po najvišji ponudbi.

2) Odobrila se je nagrada spravnemu sodniku v znesku 2 tisoč lir za vsako pravdo. Podaljšal se je rok za posojilo za drugi vodovoda C.A.F.O. Prispevek naše občine znaša približno 800 tisoč lir.

3) Domačemu športnemu društvu se podeli podpora 60 tisoč lir. Manjšina je predlagala nižji znesek, večina pa višjega. Zedinili so se na kompromisni sredini.

4) Domačinu Francu Petjanu se proda stavbna parcela 1400 kv. m po 60 lir m pod pogojem, da na zemljišču začne graditi.

Poleg tega je občinski svet odobril še vrsto drugih manj važnih zadev.

## RAJBELJ

### Glas iz ljudstva

Verska in politična apatija, ki vlada v naši vasi, ni na mestu. Vsekakor je letos ozračje dosti različno od onega leta 1953. Zakaj tako, najdemo odgovor v uvodniku v KG z dne 27. marca (Bližnje volitve in

ko je od nekdaj zaslislal oster žvižg. Fant se je prestrašen obrnil in pogledal navzdol. Moj Bog, spodaj je kar mrgolelo vojakov revolucije. Gotovo so iskali nezapršenege duhovnika.

Robert je urno skril košaro v grmovje. Begunca je moral posvariti, preden bo prepozno. Na srečo je bil zadosti daleč pred njimi; to razdaljo bi povečal z vsakim korakom.

Sopihajoč je dirjal navzgor. Nenadoma pa je pritajeno vzkliknil in se obrnil. Zaslislal je bil pasje lajanje. Sedaj je razločno videl, da imajo vojaki s sabo pse, ki so lajali in se trgali z vrvic. Sedaj je fantu zastalo srce, kajti rdeči so izpustili živali, ki so takoj oddirjale z besnim laježem.

»Sedaj je končano!« je sopihal fant. Divje hitel naprej, se spotikal, zopet vstajal in dirjal dalje. Uteči pa ni mogel več. Že je zaslislal za petami besno tropo psov. Tedaj se je ustavil in se obrnil, da bi čakal na napad.

»Sveta mati!« je zaklicel in od strahu na široko odprl oči. V naslednjem trenutku pa ga je eden od lovskih psov v strahovitem skoku podrl na tla.

Nekaj trenutkov je bil Robert brez zavesti. Kri mu je divjala v ušesih, srce mu je tolklo, da bi kmalu počilo. Ko se je spet zavedel, je strmel v žareče oči živali, ki je upirala svoje mogočne tace na njegove prsi in ga tiščala k tlom. Robert je vedel, da ga bo žival pri najmanjši kretnji raztrgala.

Zato je zopet zaprl oči. Ležal je negibno, čeprav so mu pene živali kapale na obraz.

(Nadaljevanje)

## S.K.P.D. V GORICI

priredi  
v ponedeljek 14. aprila ob 20.30  
v Marijinem domu na Placuti

### V. kulturni večer

Videli bomo

## KOROŠKO V SLIKI

Na sporedu so barvne projekcije  
č. g. Vinka Zaletela

Vabljeni!

Slovinci). Da se je ustvarilo to duhomorno ozračje, je mnogo pripomogla tudi nova družba Pertusola in dolga stavka, ki je zaradi nje sledila. Izkoriščanje delavca po sistemih, ki jih je uvedla Pertusola, je zbudilo nerazpoloženje ne samo do družbe, nego prav tako do Krščanske demokracije. Ne samo mi Slovenci, ki za nas ni KD ničesar storila, nego tudi Italijani gledajo nanjo z nezaupanjem in apatijo.

Kljub temu moramo biti realisti in presoditi, kaj bi nastalo, če bi n.pr. zmagali v državi socialkomunisti. Prva posledica bi bila, da se Italiji avtomatično zapre zapadni trg. S tem bi seveda tudi avtomatično izgnilo sedanje zmerno blagostanje, ki ga je deležen tudi italijanski delavec. Ne zapirajmo oči pred resničnostjo! Italijanski delavec zasluži razmeroma veliko več kakor njegov tovariš v Jugoslaviji ali v kakšni drugi ljudski demokraciji. Če pomislimo pri tem, da je Italija uboga na surovinah in da krije svoj deficit v glavnem iz trgovine, tujkega prometa in denarnih pošilk izseljencev, potem je jasno kot beli dan, da bi z mraga levičarskih strank uničila vse te italijanske vire dohodkov in Italijani bi postali bolj ubogi kot so Kitajci.

Ne pozabimo tudi, da bo na prihodnjih volitvah šlo za svobodo. Ali bodo Italijani ohranili zapadno demokracijo in s tem svobodo ali pa bodo prišli pod režim ljudske demokracije in s tem znova pod diktaturo? In končno: Začela se je graditi Združena Evropa. Do nje pa bomo prišli le preko Krščanske demokracije in drugih demokratičnih strank, nikdar pa ne preko socialkomunistov.

Če vse to pomislimo, potem se ljubitelj svobode res ne bo mogel odločiti, da odda svoj glas kaki stranki, ki zagovarja diktaturo in ki more pripraviti le še večjo revščino v našo državo. Odgovorni ljudje pri KD v naši deželi naj si pa le izprašajo vest, kako so izpolnjevali program svoje stranke do našega ljudstva.

Rudar

## OBVESTILA

V DOLINI bo na belo nedeljo g. Vinko Zaletel z barvnimi slikami predaval o Koroški in o lanskem slovenskem romanju v Marijino Celje. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Pridite!

Ravnateljstvo Višje realne gimnazije s slovenskim učnim jezikom v Trstu sporoča, da je treba vložiti prošnje za zrelostni izpit do vključno 12. aprila t.l. Pojasnila daje tajništvo Višje realne gimnazije v ulici Lazzaretto Vecchio št. 9/II. vsako dopoldne od 10. do 12. ure.

## OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik  
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Wilhelm Hünermann:

49

## Na božjih okopih

Resnična povest prevedena z dovoljenjem založbe Herder

»Naša ljuba Gospa in tvoj varuh naj te spremljata!«  
»Tako bodi!« je prikimal fant in šel.

Marica in Lipe sta bila zelo začudena, ko je mati takoj po kosilu molila z njima žalostni del svetega rožnega venca. V Bernardovi hiši je spadalo to k večerni molitvi, kajti čez dan gospa Gusta zaradi prevelikega dela za to ni našla časa.

Jean Planhier je bil zelo slabe volje, ker je bil nočni pohod v Monthernage brezuspešen. Coudrin mu je spet ušel. Posebno važno se mu je zdelo, da bi dobil prav njega. Ko pa je slišal o ponočnem vlovu v peričino hišo, je bila njegova besnost brez meje. To predrzno hudobijo je utegnil izpeljati samo eden, namreč »podli, prekanjeni pobesneli Peter Coudrin«; tako ga je imenoval predsednik kazenskega sodišča v svoji divji jezi. Tudi to, da niso našli stolnega kanonika Monterebeufa, njegove jeze seveda ni moglo omiliti.

»Napravili smo hišne preiskave pri vseh sumljivih v Monthernage,« se je opravičeval korporal.

»In kmetje so vas vozili za nos kot osle!« je besnel odpadli duhovnik jezno. »Ali niste mogli odkriti nobenega sledu o njem, prav nič sumljivega?«

»Nekaj sumljivega že.« je odgovoril miličnik obotavljaje se. »Videli smo nekoga, ki je s svetilko šel v gore. To se pravi: videli smo samo luč, ki pa je bila že visoko gori, vsaj pri velikem križu.«

»To je bil seveda črnosuknjež,« je zabavljaj predsednik.

»Zakaj pa niste šli za njim?«

»Bila je vendar noč, državljani predsednik, in vrhu tega nevihta,« se je opravičeval korporal užaljen.

»Prekleti tepeci!« je klel Janez Planier srdito. »Torej preiščite z močno patroljo vse višine in pripeljite mi farja živega ali mrtvega!«

»Izvršilo se bo, državljani predsednik!«

»Vzemite s sabo tudi nekaj hudih psov! Sam hudič bi mu moral pomagati, če ne boste mogli nezapršenegega izslediti!«

»Ukazujete, državljani predsednik!« je ponovil korporal in šel. Pred vrati se je pa besno spačil in zagodrnjal: »Kaj pa takle osel razume? Lovske pse naj vzamemo s sabo! Kot da je po takem dežju še ostala kaka sled!«

Med tem je bil Robert Bernard dospel do križa na gori. Oddahnil se je in odložil težko košaro. Obrisal si je pot s čela, nato pa je pobožno pokleknil pred sveto podobo. Zdelo se mu je, da mora zlasti danes prositi za posebno milost. Kljub temu pa stiske, katero je nejasno čutil v sebi, ni znal prav izraziti; nenadoma pa je prav iz dna srca zaklicel Odrešeniku na križu besede:

»Gospod, daj, da bom močan!«  
Hotel je spet zadeti košaro na ramo, da bi šel naprej,